

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

III. Eiusdem absurda quinque in 1. quaest. & Responsione deprehensa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

onoris parte relicta vxoria rei operam dare cepit Anno 1573. tanquam essentiali parti doctrinae Acatholicæ. Stetit in hoc secundo fortunæ cursu Vrsinus vtque ad Annum 1577. cum defuncto Frederico III. Electore Palatino Calviniano, Ludouicus IV. filius eius successor, Lutheranis addictus, Calvinianos Doctores profligauit, & in his etiam Vrsinū ac Kime doncium qui 10. Octob. Heidelbergam relinquere coacti sunt. Vrsinum tamen in Neostadianam Scholam vsa cum Hieronymo Zanchio euocauit Ioannes Casimirus Calvinianus secundo genitus Frederici III & frater Ludouici IV. A. 1577. vbi seq. A. 3. Maij professionem suam exorsus est, quo tempore & Haïam interpretatus est, & aduersus Lutheranos *Librum Concordiæ*, edidit *Admonitionem Neostadianam*, Hæc ageotem demum mōts A. 1583. 5. Martij abstulit, ætatis suæ An. 49. monumentum ei Neostadij positum est in choro principalis templi. Atque hæc de Authore Catechismi Heidelbergensis sufficiunt, ex quibus patet Hominem fuisse mutabilem, & proprii iudicij seruum, & qui patriam suam simulata religione perdere sit aggressus & ingratus.

II. Hæc fuit igitur Catechismus, Latino, Gallico, Germanico, Belgico imo Græco Linguarum idiomate exesus, ac forte pluribus, quæ mihi videre non fuit datum, continet autem huiusmodi ordinem doctrinae initio quæstiones duas habet *PROŒMIALES*, de *Maxima Solatio Reformatarum*, & de *medijs seu scitu necessarijs*, ut illo *Solatio Reformati frui possint*. Deinde *TRACTATVM* seu corpus (in Latino. Græca editione A. 1635. Lugduni Batavorum) in tres partes seu titulos dissectum, primus de *Miseria hominis* à quæst. 3. Alter est de *eiusdem Liberatione* à quæst. 12. Tertius de *gratitudine*, à quæst. 86. Harum duæ posteriores partes rursus in alias minus principales dissectæ sunt, nimirū secunda quæ est de liberatione Hominis continet doctrinam, de *Satisfactione*, & *Mediatore*, & *Fide*, *Symbolo Apostolico*, de *que Sacramento*, & eorum appendice, nempe de *clauibus*. At tertia, quæ est de gratitudine, continet doctrinam de *Hominis conversione*, q. 88. seu mortificatione Veteris Hominis q. 89. & viuificatione Hominis noui q. 90. & de *bonis operibus* q. 91. & *preceptis Decalogi* q. 92. & *precazione Dominica*, q. 116. ad 129. seu finem. Hæc est ipsissima Methodus Catechismi Reformati, contra quem ipsi Reformati plurima obiecerunt, quæ

in Remonstrantium Actis videre licebit lectori, cui elegendi est potestas. Aiunt enim in hunc modum. *Eccæ Catechesis illa prædicat & inculcat q. 1. Maximum in vita & morte Solatium, mox q. 3. oblita sui in immanem nos deturbat miseriam, ex qua emergere non possumus nostris viribus, & paucissimi saluentur. Deinde parte secunda agit de pulcherrima per Christum Dominum Liberatione gratiosissima sine omni nostra cooperatione, mox oblitus sui author, parte tertia requirit ab homine & conuersionem, & mortificationem Veteris hominis, & viuificationem noui, & bona opera, & preceptorum obseruantiam & præcautionem, quasi Liberatio Christi sine his non valeat. Imo in ipsa parte oblitus sui, ait per prædicationem & Ecclesiasticam disciplinam debere homini aperiri regnum Dei, quasi Christus non satis aperuerit, sed quasi conuiuere fecerit. Ex quibus paucis patet quem misere impingant, suomet iudicio, qui aduersus Ecclesiam Christi, columnam veritatis conati sunt sapere, & quomodo dicentes se esse sapientes stultificati sint.*

III. Porro idem Catechismus, uti ipsimet Reformati annotarunt & typis ediderunt, suoque Concilio Nationali exhibuerunt, continet plurima Imprudenter dicta, periculosa asserta, fatua, falsa & pugnantia tum inter se, tum etiam cum sacra scriptura. Quod ut perspicuum fiat ostendam vel in sola q. 1. & Resp. eius ista omnia accusationis capita contineri.

Primo Imprudenter dictum est quod statim primo quæstione docetur Catechumenus Solatium quærere, cum non sit hoc finis hominis, aut medium salutis æternæ, sed potius scientia Veritatis, & Executio boni, & hauritatio Crucis iuxta illud psalmi 118. *Bonitatem & disciplinam & scientiam doce me*, & 2. Tim. 3. *erunt homines se ipsos amantes, cupidis &c.* quæ capite illo toto dicuntur, ea enim aduersus quæstionem hanc primam Catechismi & Responsum eius dicta è incedunt. Longe aliter Christus & Apostoli prædicationem suam orbi sunt dicentes: *penitentiam agite &c.* Sed & in eo Author Catechismi impudens est, dum eadem quæstione quærir de Solatio cuiusuis hominis, & respondet solum de Solatio, quod solum homo fidelis, iuxta Calvinistas, habere potest.

Secundo continet Periculosa asserta, tale est dum in Resp. ad q. 1. dicit Reformatus se tenere, quod non solum sit Dei cum anima, corpore & pilis omnibus suis, sed quod omnia oporteat etiam salutis suæ seruire, vbi Calvinistæ ipsi quærunt sic ex Fratibus

tribus suis (a): Annon verba illa, occasionem cuiquam præbere possint cogitandi & statuendi, nec peccata quidem salutis ipsius Officere posse, præsertim cum non desine comminantes, qui in hunc ipsum locum ista scribere non vereantur. Eoque præter illa verba aliquo modo restringi, ne securitati fenestram aperiant.

Tertio continet eadem i. quæstio Fatua, pro exemplo sit, quod docet respondere Catechumenum hoc esse Vnicum suum in vita & morte solatum, quod omnibus hominibus etiam Turcis & Iudæis est commune, nempe i. quod animo & corpore sit Dei, hoc siquidem etiam de Turcis & Iudæis est verum 2. quod ipsum redemerit Christus, quod etiam de illis verum est, etsi redemptionem non usurpent, 3. quod pilus de capite Calvinista non cadat sine Patre caelesti, id etenim nec fit de capite Turcæ vel Iudæi, 4. quod oporteat ut omnia salutis Calvinista seruiant, enim vero id oportet quoque fieri Turcæ & Iudæo, ita enim Deus intendit ab initio, etsi non semper ita fiat, ut neque Calvinista, quæta enim sunt Calvinista, quæ salutis eius non seruiunt! etsi seruire deberent, siquidem ipse sibi destruit seruitutem, ad salutem, quam multa sibi seruitura fuissent, quemadmodum igitur ex his præmissis Catechismus ille Calvinianus docet inferre; quod ob hæc præmissa fiat certus Spiritu Dei de Vita æterna, ita quoque Turcæ & Iudæi securi sunt, sine dubio de Paradiso æterno, ex iisdem præmissis, & æque imò plus quam Calvinista sunt prompti & parati, ut Deo vivant, nam utriusque bona opera præter promptitudinem illam à se exigunt, & præstant, quæ idem Calvinista, se omnino præstare posse negat, in Respon. ad q. 5. & 60. imò omnia sua opera confitetur esse peccata & quod horribilius senatura propendere ad odium proximi & Dei semper, & uti habet textus scripturæ adiunctus, facilius æthiopem albari quam in se hoc odium emendari.

Quarto continet Falsa, tale est q. i. assertum, quod Spiritus Dei reddat unumquemque Calvinistam certum de vita æterna; & reddat ipsum promptum ac paratum ut Deo deinceps vivat. Cum idem Calvinista teneat, quod nihil sit credendum, nisi quod proponit sacra scriptura, quo dicto hic Dictator se ipsum & Spiritum suum refutat. Accedit quod 5. & 60. quæstio asserat, se ita esse malum ut Dei mandata nullo modo seruare possit. Unde sequitur Calvinistam promptum fieri atque para-

rum ad id, quod minime ab eo seruari potest, nec unquam seruatur. Quanta non sunt ista doctrinæ nouæ portenta! Sed:

Quinto, pugnant etiam asserta quæst. primæ tam inter se quam cum sacra scriptura, nam quærens, quod sit maximum solatium Calvinista in vita & morte? non docet respondere secundum Christi Domini doctrinam, Beatitudine, Vitam æternam, siue spem illius & possessionem aut Dei fructificationem, quæ utique est summum bonum, secundum scripturam) sed tale, quod quod æternum tenere potest absque æternæ vitæ possessione, & de facto damnari homines in inferno feretorum teneat & tenebunt. Nam, hi animo & corpore sunt Dei, & pretioso sanguine Christi sunt redempti plenissima solutione pro his præstita in cruce, & liberatione à potestate diaboli quantum attinet ad Christi opus, nec sine voluntate patris à damnatione potest cadere capillus; & oporteret omnia salutis eorum seruire, etsi id nunc non fiat, verum tamen adhuc est, oportere ita fieri, siquidem solum oportere exigit Calvinianus ille Catechismus; & certi sunt damnati de existentia vitæ æternæ, olim fide nunc euentia, & experimento suo docti, & ut Deo viverent olim, nunc ne annihilentur, prompti & parati sunt, imò ut Deo placere vivant, etiam prompti ac parati fuerunt, & indubie suoper velleitates siue inefficacem voluntatem, quosensu S. Bernardus ait: Infernum esse plenum bonis voluntatibus, nempe inefficacibus, & sine fructu & bonis operibus. Itaque hæc Catechesis, ob talia abominanda, Melius Sapientes Calvinistas adegit, ut inter Animaduersiones suas etiam ponerent notam talem: Considerandum est, sufficiens dixisset, ut ipsi deinceps vitam, promptum ac paratum reddidit, an vero præstet non nulla addere qua insuper ipsam actualem obedientiam exprimant sine qua conscientia non potest non accusare Christianum. Ita ipsi Calvinista contra se, nimirum sciebant, velleitates, & promptitudines, inefficaces longe abesse à præstatione operis, à qua præstatione volebat Consolator ille suavis & Calvinianus eximere Christianos, & sic ad suam Ecclesiam attrahere omnes ignauios & pigros ut venirent secum, ad illud cælum à S. Bernardo depictum, quod est plenum bonis voluntatibus inefficacibus.

cacibus, hominum bonis operibus destitutorum.

IV. Quod si tanta est peruersitas in ipso limine Catechesios Belgicæ, & Palatinatu aduectæ, ut ipsi Reformati eam tam pateant criminando refutare debuerint (cum tamen initio Sermonis deceat maximè simulare probitatem, eos qui volunt decipere; & assumere prudentiam, qui non intendunt repelli) quid in sequentibus, ad 129. numerum exerescentibus quæstionibus atque Responsis sanitatis sperare licebit? Excerptam tamen & fere ex ipsismet Caluinianorum contra suum Catechisum proprium scriptis proponam ac Thrasonicum de se triumphum duci conquerrantur Magni & Soli illi sapientiæ totius deuoratores.

Act. queruntur Caluinistæ tum alibitum in Animaduersionibus ad quæst. 61. Nullas fere his, (vbi de Iustificatione sua coram Deo imputata ex Christo agunt) *usurpatis phrasibus sacra scriptura usuratus*, cum tamen alias mera Biblia & puram Dei verbum crepent. Et quidem multa testimonia scripturæ ad margines Catechismi citari videntur, sed, ut iidem conqueruntur, parum vel nihil sæpe adid, ad quod citantur, idonea, *Domesticum hoc testimonium verum est*. Et inspecie queruntur Arminiani hæc Catechismi sui dogmata nulla scriptura subnixæ esse, videlicet quæst. 9. vbi peccatum Adæ appellatur *Consumacia*. & quæst. 61. vbi Catechismus docet *Sola fide Caluinistam esse iustum*. Requiritur Remonstrantes eo loco scripturas, si quas enim adduxerint esse falsas, corruptore Luthero. Lepore excepit olim eam assertionem Catholicus: dicens vere sola fide esse iustam Caluinistam, quia re ipsa nunquam id probat, credi debere, certum non posse. Sed & quæst. 114. vbi Catechismus docet, quod præcepto *Non concuiscas* præcipiatur, *ne vel minima cupiditate vel cogitatione aduersus ullum Dei præceptum eorunda nostra unquam sollicitentur: sed ut perpetuo & ex animo peccatum omne detestemur contraque omni iusticia delectemur*. vbi Catechismus in laudis non videt, quod ipsum saluatorem faciat peccatorem, utpote qui à dæmone & impijs est sollicitatus aduersus præceptum Dei: *mitete, Adorame &c.* 2. Nec videt quod somno opus habeat, & negotiosis alijs cogitationibus, quæ impediunt ut perpetuo nec peccatum detestari, nec iusticia delectari queat. Et quæst. 115. in qua Catechismus, um mentitus esset modo explicatam falsitatem

contra Deum sine scriptura, continuo addit querendo: *Cur Deus velit legem suam ad eo exactè & seruo prædicari, cum nemo sit in hac vita, qui eam seruare possit?* Respondet: *ut in omni vita magis magisque agnoscamus, quanta sit natura nostra propensio ad peccandum &c.* Ad quæ verba Remonstrantes iure querunt: *An in scriptura S. extet testimonium, quod Deus Legem suam ea intentione tam seuerè velit prædicari, & non potius idæo ut impleatur?* Deinde querunt, ex quo scripturæ loco possit Catechismus probare, quod, ut ait ibid. Catechismus, *postquam ex hac vita decesserimus propositam, in Legè adeo seuerè explicata, perfectionem læti assequamur?* Vbi, aiunt, *quæso id vel secundum verba vel sensum reperitur?* Videte igitur, & Reformati, vnde vos vestri Ministri reformati? è verbo Dei? an suismet cerebri sui figmentis? uti ipsi Doctores vestri perspicue adeo conuincunt, vos vero in Catholica-Romana Ecclesia persistentes, gaudere & exultare, quod à scorpionibus huiusmodi Apocalypticis non estis infecti.

2. Conqueruntur etiam Remonstrantes Caluiniani, contra socios suos Caluinianos, quod etiam multa Catechismus eorum Reformatus doceat contra scripturam. Atque inspecie Thomas Gosvinius ad quæst. 9. imo communitas Remonstrantium parte 2. Act. pag. 105. queritur, quod Catechismus Reformatus dicat: *Impulsore diabolo Adamum & se & omnem posteritatem donis diuinis orbasse, cum sacra scriptura non nisi sua uoluntate, factum affirmet, impellendi vero vox proprie longè potentionem vim signet, & debeat omnino ab ijs caueri, qui Deum faciunt Impulsorem arcanum ad peccandum, ut supra cap. 1. de Antelapsarijs, & alibi sæpe est declaratum.* Festinè etiam ex hoc asserto Catholicus nuper monstrauit Diabolum esse Caluinistarum Deum, nam cum Catechismus eorum asserat Diabolo impulsore Adamum & se & posteritatem suam spoliasse donis diuinis, eandemque spoliationem asserant Caluinistæ, Gomarum sequentes & Caluinum, arcano impulsu à Deo esse factam, utique Caluinistarum Deus Diabolus erit, ex unius eiusdemque prædicati singulari argumento: imo queruntur ad eandem quæst. Caluiniani Remonstrantes contra scripturam asseri in Catechismo, quod *Adam sua ipsius consumacia se suosque orbant.* Sed pergunt Remonstrantes & amplius conqueruntur ad quæst. 36. Catechismi (Reformati) *Quod Mediator noster sua sancta conceptione & nativitate*